

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a Slăbănogului

Mă aplec cu recunoștință și vă am în dragostea Mea și vă mulțumesc vouă, fiilor veghetori, căci voi îmi deschideți când vin, iar Eu așa vin, și vin că este scris să vin și să lucrez la facerea cea acum de lucrat, la nașterea din nou a lumii, și lucrez după Scripturi, căci și nașterea este o mare, mare lucrare, fiilor, mai mare decât facerea este nașterea, căci la facerea lumii toate s-au lucrat prin cuvânt, toate s-au făcut la cuvântul Meu și s-au ivit, dar când l-am făcut pe om M-au ajutat iubirea și dorul, dar oricât Mi-au fost acestea de mari, o, am rămas plângând apoi în rai, căci omul zidit de Dumnezeu s-a așezat mai mare decât Dumnezeu, și Mi-a făcut rană veșnică prin neîmplinirea cuvântului Meu de peste el, că a dat în lături cuvântul Meu și a luat alt cuvânt să-l împlinească, și apoi s-a răcit de Mine, dacă i-am spus că n-a făcut bine cu neascultarea lui de Dumnezeu Făcătorul, și omul n-a avut recunoștință înaintea Mea, n-a slujit cuvântului Meu, nu s-a supus Celui ce l-a zidit pe el.

O, am spus, fiilor, ce M-aș face dacă nu v-aș avea pe voi? Am rămas cu multe taine întru Mine, și neașezate în cartea Mea cu voi, și trebuie să le aducem cu toată deslușirea lor rând pe rând, iar voi, iată, Mă întâmpinați iar și iar. Voi iubiți ascultarea, fiilor, și purtați pe Domnul cu sarcinile Sale, și am spus: Cetatea aceasta, și voi slujind în ea pentru Mine, aceasta este toată mângâierea Mea, căci voi Mă ajutați să pot, fiilor. O, poate Dumnezeu, numai să fie credință că totul e cu puțință la Dumnezeu, că ceea ce la oameni este cu neputință este la Dumnezeu cu puțință, are Domnul putere, fiilor.

Acum punem în carte cuvânt mare și deslușirea lui, căci pomenirea lucrărilor Mele vine în ajutor și pentru lucrul cel de azi al cuvântului Meu, iar bucuria că pot să lucrez și să așez tainele Mele în cartea Mea cu voi, o, nu Mă mai încap bucuria, și dau pe afară cu ea, și asta Mă face să lucrez când lucrez, și așa Se așează Domnul pe pământ cu lucrul Său, cu nașterea din nou a lumii, a omului care iubește înnoirea, nașterea din nou, fiilor.

Și iată cu ce încep și ce vă spun mai întâi în ziua aceasta de învățătură a Mea peste voi și peste poporul cuvântului Meu! O, fiilor, să se bucure zilele de voi în fiecare zi, adică să le dați viață și lucrare și mișcare, să vă scrieți cu ele în cer cu toată lucrarea lor, să rămână de folos vouă și rod adunat toate zilele voastre, mai ales că voi locuiți în cetatea cuvântului Meu, ca să fie al Meu cu tot cu voi tot lucrul vostru cel ascultător de Dumnezeu pentru trăirea zilelor voastre cu Mine, pentru ca apoi să ajungeți să vă bucurați de zilele aici trăite și lucrate, și să le aveți răscumpărate, precum este scris despre această taină a răscumpărării zilelor.

Fiilor, fiilor, cu ce puteți să răscumpărați zilele și taina lor cea veșnică? O, când voi folosiți toate zilele cu tot plinul lor prin jertfă și dragoste de Dumnezeu și de frați, pentru toate lucrările Mele cu voi, pentru tot mai multe din zi în zi, atunci voi răscumpărați taina zilelor voastre, dar dacă din numărul lor trec goale, fără de lucru bun și frumos, și mult cât ziua de mare, voi vă veți îndurera adânc când le veți vedea fără de folos că au trecut.

O, iată ce vă spun în ziua aceasta pomenită acum, duminica pomenirii slăbănogului, spre povață de credință și de pildă cu bogăție de învățătură în ea, și iată, de necredință a celor potrivnici lui Dumnezeu în vremea aceea și în vremea aceasta, că acestui om neputincios întru nimic, îi treceau toate zilele fără nici un folos pentru el, sau pentru cei din jur, sau pentru Dumnezeu. Dar celui pe picioare dacă îi trec tot așa zilele, va avea el vreun folos strâns în cer, va găsi în cer răscumpărarea vremii zilelor lui de zi cu zi?

De aceea, fiilor, vă îndemn acum la grijă mare pentru viața voastră cea din cer, unde este să vă strângeți vremea voastră de pe pământ, toată, o, toată, fiilor, toată în cer, că de ce să rămână pe pământ, când pământul va avea o soartă cu durere pentru nașterea lui din nou, precum este scris?

Omul înțelept își trimite în cer toată comoara zilelor lui, toată vremea lor, și are în cer și e bogat între bogații din cer. Cel neînțelept își strânge pe pământ, își pierde vremea de pe pământ neștrângându-și în cer zilele, și cheamă focul să vină pe pământ peste cele neadunate în cer ale sale.

O, fiilor, lucrați pentru veșnicia timpului vostru de pe pământ. Fiilor, să nu vă treacă zilele fără de lucrare cu folos. Ajutați pe Domnul până la sfârșit, o, fiilor. Iată ce soartă măreață v-a fost să aveți voi pe pământ: să ajutați pe Domnul, fiilor! O, cereți Mie duhul înțelegerii, duhul sfatului și stați în sfat cu el, și vine duhul înțelegerii, vine de la Domnul la voi, fiilor.

O, n-au înțeles pe Dumnezeu cei ce au văzut pe pământ faptele lui Dumnezeu, vindecarea slăbănogului și multele lucrări ca și aceasta, și iată, fiilor, cei ce nu primesc să aibă credință nu cred, nu primesc, nu se învoiesc cu ei înșiși să înțeleagă nici din minuni, căci sunt tari la cerbice, sunt vârtoși, grei la minte, la voința cea pentru înțelegere, și nu s-au născut să înțeleagă că Dumnezeu este Cel ce poate, Cel ce știe, Cel ce vede, Cel ce vrea, iar dacă omul este atâta de greoi și de vârtoș, o, ar fi să se plece spre nașterea din nou, dar dacă nici pentru aceasta nu caută înțelegere, o, cum să fac cu el dacă el nu Mă lasă? Cum să trec peste el dacă el se alege pe sine?

Sunt recunoscător, Mă aplec cu recunoștință, că voi, fiilor, Îmi deschideți să lucrez, să pot, să știu, să văd, să voiesc. Sunt recunoscător pentru tot ajutorul cel de la voi pentru Mine. Îl îndemn pe poporul cuvântului Meu să facă și el ca Mine, aplecare să facă. Voi nu uitați, iată, nici o clipă nu uitați cu nici un chip că el este poporul Meu, poporul cuvântului Meu, o, dar nici el să nu uite că voi sunteți așezați de Mine între Mine și ei, între ei și Mine, și vă trebuie putere de la ei pentru această slujire a voastră înaintea Mea și a lor, și ca să Mă ajutați voi până la sfârșit, fiilor.

O, trebuie să aibă îndatoriri fiii cuvântului Meu. Iubirea de Dumnezeu te obligă să ai îndatoriri, să le porți și să le lucrezi, adică jertfa care să dovedească iubirea că este, că are iubire cel îndatorat pentru ea.

O, fiilor, așa cum haina călugărească te obligă să fii al lui Dumnezeu, tot așa și costumul cel sfânt al patriei tale, cel dinăuntru și cel din afară, te obligă să-ți iubești țara, să te mândrești cu ea, și te scoate în față, și îți cere aceasta uneori la greu, mai mult decât în celelalte clipe sau stări sau simțăminte, căci la greu te îndeamnă să fii erou. O, tot așa este și cu iubirea de Dumnezeu, ea te obligă la jertfă, și numai ea, dacă este, e în stare de jertfire pentru ceea ce iubește. Cei ce sunt ai Mei și ai lucrului Meu cu ei, au datoria jertfei de fiecare zi și sunt ei cei care se bucură de zilele lor în fiecare zi, căci le dau viață și lucrare și și le scriu în cer și rămân ele rod adunat.

Am avut milă și grijă de cel slăbănog de treizeci și opt de ani și l-am sculat pe picioarele lui și l-am învățat să-și răscumpere vremea cea fără de folos de până atunci. Mi-a fost milă de viața suflului lui, fiilor, și l-am ridicat cu minunea cea lucrată peste el și i-am spus: *«Vezi, ai grijă de acum, ca să nu mai păcătuiești și ca să-ți fie apoi ție și mai rău»*.

O, sunt stări și clipe cu apăsare, fiilor, și vin ele când vine un greu peste ele, și trebuie credință pentru minuni, și trebuie minuni pentru credință, dar aceasta de-a doua îi cere omului o răspundere mai mare apoi, căci minunile aduc credință, numai că o așa credință nu are putere multă, dar iată, îi cere mult apoi celui ce a crezut prin minuni, iar el nu poate da, fiindcă nu el a căutat minuni să se ivească, nu credința lui a făcut minune, iar Eu de aceea am spus slăbănogului care a văzut minunea vindecării lui: *«Vezi, nu mai greși de acum!»*.

Fiilor, fiilor, vă învăț umilință să aveți voi, umilință pentru credință, fiilor. Eu vă învăț și prin cuvânt, dar și pe viu vă învăț. Priviți peste cele ce vin neașteptate, o, și învățați, fiilor. Când vă lipsește din suflet umilința cea sfântă de pe pământ și până în cer, atunci vi se întâmplă de fiecare dată ceva prin diavolul, căci este Dumnezeu și este diavolul, fiilor, iar diavolul a fost și este înființat de către neascultarea și neumilința omului în rai, și pe pământ apoi, de atunci și până azi. Putea, și poate și omul să spună diavolului când a venit sau vine să-i șoptească ale lui diavolul, iar omul să spună așa cum am spus Eu la diavol: *«Să nu ispitești pe Dumnezeu, așa este scris»*, sau să-i spună: *«Mergi înapoia mea, satano, că este scris: numai lui Dumnezeu să-I aduci închinare»*.

O, fiilor, e atât de ascultător omul față de șoapta diavolului, care vine și lucrează peste gândul omului față către față, iar omul așa de mult îi ascultă șoapta, de nu mai știe cât este Dumnezeu sau cât este diavolul amestecat în cele ale minții omului ieșit din omul cel din pământ zidit! După ce diavolul îl face pe om să asculte și să grăiască ca un diavol, îi spune apoi omului: o, ai greșit, ai păcătuit, nu ești pe potriva lui Dumnezeu, nu te apropia, stai departe, du-te, că Domnul este sfânt. Cercetarea însă nu trebuie diavolul să i-o facă omului greșit, dar iată, omule, tu numai de la diavol iei gândul, iar Eu, Domnul, M-am dat zadarnic jertfă pentru tine, că tu fugi de Mine, în loc să Mă ascuți și să te lași căutat și curățat și învățat minte din păcatul cel pedepsitor, și să te unești cu Domnul, nu tot cu diavolul și cu șoapta lui, cu care vine și ispitește pe om.

Când l-am zidit pe om din lut i-am făcut mai întâi inima, apoi locul minții, și apoi toată zidirea lui, dar până n-am suflat peste el duh de viață n-a plecat din loc, n-a mișcat zidirea Mea. Când își cumpără omul o mașină pentru călătorie, până nu-i pune apă și alimentare trebuitoare, și apoi cheie care să-i pornească plecarea, o, nu primește mers mașina.

Duhul Meu să-L primească omul Meu, iar duhul diavolului nu. Diavolul poate și vine numai când omul își pierde umilința, și poate omul apoi să vadă clipa când n-a avut de lucrare umilința, și apoi să vadă clipa cea de după aceasta, și din care omul înțelege venirea și șoapta și lucrarea diavolului înființat de omul care pierde legătura cu Domnul prin pierderea duhului umilit, cu care omul se dă lui Dumnezeu jertfă bine plăcută, precum este scris.

Vă învăț, fiilor, o lucrare măreață în ziua aceasta de învățătură a Mea atunci și acum. O, fiilor, să se bucure zilele de voi. În fiecare zi să le dați viață și mișcare și lucrare care să se strângă în cer la Tatăl. Sculați-vă în fiecare dimineață a zilei și răscumparați fiecare zi și dați Tatălui lucrul zilei, lucru viu, care să răscumpere toată vremea fiecărei zile, iar Eu v-am spus cum să vă faceți trăită fiecare zi, și este scris în cartea Mea cu voi tot lucrul plăcut și plin al fiecărei zile, și bogăția cea din lucru ieșită și dusă ea de îngeri la Tatăl pentru voi, pentru vecia voastră cu Domnul, fiilor.

O, nu știe omul de ce are zile și ce să facă cu ele, nu știe pentru că nu vrea să știe. Voi însă luați de la Domnul, luați de la Mine și fiți vii cu lucrarea fiecărei zile, și toți să aveți lucru cât este și ziua, căci Eu am spus: *«Lucrați și fiți fiii zilei, că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze»*, și când îi trebuie să aibă zile strânse în cer, să aibă omul lucru strâns, în cer trimis.

Vă pregătesc mereu tot mai sus pe voi, fiilor. Și vă pregătesc să vă așez iarăși pentru așezarea așternutului cel pentru Mine și pentru sfinții Mei aici cu praznic de Rusalii, o, și vă dau vouă rod și spor pentru tot lucrul vostru cu Mine, pentru Mine și pentru voi lucrul vostru, fiilor. O, aveți grijă de pace, de iubire aveți grijă, de umilință pentru acestea, fiilor. Uminlința este purtătoare de pace, și vine iubirea cea curată, cea care învață de la duhul umilinței toată măreția ei, fiilor. Așadar, duhul umilinței nu-l pierdeți! Dar cum puteți să nu-l pierdeți, fiilor?

O, aplecați-vă cu recunoștință înaintea Mea, așa cum Eu Mă aplec înaintea purtătorilor Mei, a celor ce Mă aduc la voi când vin, și cărora le datorez toată dragostea Mea, dar și a

voastră, fiilor, și așa, numai așa duhul umilinței nu va pleca de la voi și din voi, și veți rămâne voi cei frumoși, cei frumoși, căci frumusețea unui copil sfânt este umilința inimii lui, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Mai am să vă spun, ridicați către Mine rugăciune pentru țară, fiilor. Cereți pe Domnul, cereți acum cu putere, că e vremea să cereți, iar Eu să împlinesc la strigătul vostru spre Mine pentru țara Mea și a voastră, o, fiilor. Amin.

06/19-05-2019